

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) ยกเลิกบทนิยามคำว่า “อาหารควบคุมเฉพาะ” “ตำรับอาหาร” และ “โรงงาน” เพิ่มบทนิยามคำว่า “วัตถุผสมผ้สอาหาร” “เอกสารกำกับอาหาร” “ข้อความ” “โฆษณา” “สถานที่” “กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร” และ “เลขานุการ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขมีอำนาจประกาศกำหนดกลุ่มอาหารโดยแบ่งเป็นอาหารควบคุมเฉพาะ อาหารควบคุม และอาหารจัดแจ้ง กำหนดอาหารที่ต้องประเมินความปลอดภัย และกำหนดหลักเกณฑ์การใช้วัตถุผสมผ้สอาหาร การจำหน่ายอาหาร การขนส่ง การเก็บรักษา และการโฆษณา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการอาหารให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและผู้อนุญาต กำหนดการดำเนินงานของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระในระหว่างการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ แก้ไขเพิ่มเติมเหตุในกรณีพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และกำหนดองค์ประกอบของคณะอนุกรรมการที่ตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติการเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ และเพิ่มมาตรา ๑๒ วรรคสอง)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การขอรับใบอนุญาตผลิตอาหารเพื่อจำหน่าย กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงแก้ไขใบอนุญาต และกำหนดหลักเกณฑ์ในการขอผ่อนผันการต่ออายุใบอนุญาต (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ เพิ่มมาตรา ๑๔/๑ มาตรา ๑๖/๑ และมาตรา ๑๘ วรรคสาม)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาอาหาร และกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร และหลักเกณฑ์ในการติดตาม ตรวจสอบ หรือเฝ้าระวังอาหาร รวมทั้งกำหนดอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้มีอำนาจในการกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายสูงสุดและค่าใช้จ่ายที่จะจัดเก็บ อัตราค่าขึ้นบัญชีสูงสุดและค่าขึ้นบัญชีที่จะจัดเก็บ และหลักเกณฑ์ในการรับเงิน และจ่ายเงินดังกล่าว (เพิ่มหมวด ๒/๑ กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร มาตรา ๑๙/๑ ถึงมาตรา ๑๙/๕)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้รับอนุญาตผลิตเพื่อการส่งออกต้องรายงานข้อมูลเกี่ยวกับอาหารนั้นต่อผู้อนุญาต และต้องจัดเก็บเอกสารหรือหลักฐานเพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ รวมทั้งกำหนดห้ามจำหน่ายอาหารเพื่อการส่งออกในราชอาณาจักร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔)

(๗) กำหนดการควบคุมอาหารเสื่อมคุณภาพ แก้ไขเพิ่มเติมลักษณะของอาหารปลอม และอาหารผิดมาตรฐาน และแก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของผู้อนุญาตเกี่ยวกับการออกคำสั่ง

เพื่อการควบคุมอาหาร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ และเพิ่มมาตรา ๓๐/๑)

(๘) กำหนดมาตรการเพื่อควบคุมอาหารในแต่ละกลุ่ม โดยกำหนดให้อาหารควบคุมเฉพาะต้องขึ้นทะเบียน อาหารควบคุมต้องแจ้งรายการ และอาหารจัดแจ้งต้องจัดแจ้ง และกำหนดการขอรับใบแทนใบสำคัญของอาหารดังกล่าว รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ในการดำเนินการและการแก้ไขเปลี่ยนแปลง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๒ และแก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๕ อาหารควบคุมเฉพาะ อาหารควบคุม และอาหารจัดแจ้ง มาตรา ๓๑ ถึงมาตรา ๔๒ และเพิ่มมาตรา ๔๒/๑ ถึงมาตรา ๔๒/๑๐)

(๙) กำหนดมาตรการในการควบคุมการโฆษณาอาหาร กำหนดหลักเกณฑ์การโฆษณา และกำหนดให้การโฆษณาคุณประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณของอาหารต้องได้รับใบอนุญาต (เพิ่มหมวด ๕/๑ การโฆษณา มาตรา ๔๒/๑๑ ถึงมาตรา ๔๒/๑๘)

(๑๐) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการยึดหรืออายัด และแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การดำเนินการกับสิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ และเพิ่มมาตรา ๔๔/๑)

(๑๑) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต (แก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๗ การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต มาตรา ๔๖ และเพิ่มมาตรา ๔๖/๑ ถึงมาตรา ๔๖/๓)

(๑๒) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอุทธรณ์ (เพิ่มหมวด ๗/๑ การอุทธรณ์ มาตรา ๔๖/๔ ถึงมาตรา ๔๖/๖)

(๑๓) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย และแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบให้เหมาะสม (แก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๘ บทกำหนดโทษ มาตรา ๔๗ ถึงมาตรา ๗๕ และเพิ่มมาตรา ๗๕/๑ ถึงมาตรา ๗๕/๒๑)

(๑๔) แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มีบทบัญญัติบางประการที่เป็นข้อจำกัดในการควบคุมความปลอดภัยอาหารและการโฆษณาอาหาร สมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการควบคุมอาหาร โดยกำหนดควบคุมอาหารตามระดับความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรือผลกระทบต่อผู้บริโภค แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาอาหารและบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการโฆษณาอาหาร กำหนดให้มีผู้เชี่ยวชาญหรือองค์กรผู้เชี่ยวชาญทำหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหารเพื่อให้กลไกในการพิจารณาอนุญาตมีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันทางธุรกิจ ตลอดจนแก้ไขบทกำหนดโทษและอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
อาหาร (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยอาหาร

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับอาหารที่ผลิตและเสิร์ฟ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตาม
พระราชบัญญัตินี้ เพื่อกำหนดให้มาตรการควบคุมอาหารสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน
ที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีในกรผลิตและการโฆษณาอาหาร เพื่อให้ประชาชนได้รับความ
ปลอดภัยจากการบริโภคอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามหลักสากล รวมทั้งเพื่อเพิ่มศักยภาพ
ในการแข่งขันทางธุรกิจของผลิตภัณฑ์อาหารในการส่งออก ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับ
สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงด้านการค้าระหว่างประเทศ ตลอดจนเพิ่มกลไกในการพิจารณาอนุญาต
ให้มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้
ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “อาหารควบคุมเฉพาะ” และคำว่า
“ตำรับอาหาร” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “วัตถุดิบผสมอาหาร” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ภาชนะบรรจุ” และคำว่า “ฉลาก” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“วัตถุดิบผสมอาหาร” หมายความว่า วัตถุดิบที่โดยสภาพการใช้งานต้องสัมผัสกับอาหารหรือวัตถุดิบบรรจุในภาชนะบรรจุอาหาร ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการรักษาคุณภาพอาหารหรือเพื่อประโยชน์ในการผลิต”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “เอกสารกำกับอาหาร” คำว่า “ข้อความ” และคำว่า “โฆษณา” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ฉลาก” และคำว่า “ผลิต” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“เอกสารกำกับอาหาร” หมายความว่า กระดาษหรือวัตถุอื่นใดที่ทำให้ปรากฏความหมายด้วยรูป รอยประดิษฐ์ เครื่องหมาย หรือข้อความใด ๆ เกี่ยวกับอาหาร รวมถึงเอกสารหรือคู่มือสำหรับใช้ประกอบกับอาหารนั้น ที่สอดแทรกหรือรวมไว้กับภาชนะบรรจุอาหารหรือหีบห่อของภาชนะบรรจุอาหาร

“ข้อความ” หมายความว่า รวมถึง การกระทำที่ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ รูป รอยประดิษฐ์ ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมาย หรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้

“โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็นหรือทราบข้อความเพื่อประโยชน์ทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการส่งเสริมการขายโดยการให้ข้อมูล การชักชวน หรือการกระทำโดยวิธีใด ๆ เพื่อชักนำให้เกิดการขาย”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “โรงงาน” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๗ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “สถานที่” และคำว่า “กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ส่งออก” และคำว่า “ผู้รับอนุญาต” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“สถานที่” หมายความว่า ที่ อาคาร ส่วนของอาคาร ยานพาหนะ หรือสถานที่ใด ๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และให้หมายความรวมถึงบริเวณของสถานที่ด้วย

“กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร” หมายความว่า การพิจารณาคำขอ การตรวจสอบความถูกต้องของเอกสาร การประเมินเอกสารทางวิชาการ การตรวจวิเคราะห์ การตรวจสอบสถานประกอบการ หรือการตรวจสอบ เพื่อออกหนังสือรับรอง ใบอนุญาต ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ใบสำคัญการแจ้งรายการ ใบสำคัญการจดทะเบียน หรือใบรับรองการประเมิน ตลอดจนการพิจารณาใด ๆ เกี่ยวกับอาหาร”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “เลขาธิการ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” และคำว่า “รัฐมนตรี” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์แก่การควบคุมอาหารและคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับอาหาร ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานของอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย และจะกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ด้วยก็ได้

(๒) กำหนดอาหารควบคุมเฉพาะ และกำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานเพิ่มเติมหรือแตกต่างจากที่กำหนดตาม (๑) สำหรับอาหารควบคุมเฉพาะตามชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของอาหารนั้น ๆ ที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย

(๓) กำหนดอาหารควบคุม และกำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานเพิ่มเติมหรือแตกต่างจากที่กำหนดตาม (๑) สำหรับอาหารควบคุมตามชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของอาหารนั้น ๆ ที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย

(๔) กำหนดอาหารจัดแจ้ง และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ทั้งนี้ อาจกำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานเพิ่มเติมหรือแตกต่างจากที่กำหนดตาม (๑) สำหรับอาหารจัดแจ้งตามชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของอาหารนั้น ๆ ด้วยก็ได้

(๕) กำหนดประเภท ชนิด หรือลักษณะของอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่ายที่ต้องผ่านการประเมินความปลอดภัยอาหาร และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการประเมินความปลอดภัยของอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย รวมทั้งการประเมินการกล่าวอ้างทางสุขภาพ

(๖) กำหนดอัตราส่วนของวัตถุที่ใช้เป็นส่วนผสมอาหารตามชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย รวมทั้งการใช้สีหรือเครื่องปรุงแต่งกลิ่นรส

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการใช้วัตถุเจือปนในอาหาร การใช้วัตถุกันเสีย และวิธีป้องกันการเสีย การเจือสี หรือวัตถุอื่นในอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย

(๘) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขของการใช้ภาชนะบรรจุหรือวัสดุสัมผัสอาหาร ตลอดจนกำหนดห้ามใช้วัตถุใดเป็นภาชนะบรรจุหรือวัสดุสัมผัสอาหาร สำหรับอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย รวมทั้งกำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานของภาชนะบรรจุหรือวัสดุสัมผัสอาหารดังกล่าวด้วยก็ได้

(๙) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแสดงฉลากหรือเอกสารกำกับอาหาร สำหรับอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ทั้งนี้ จะกำหนดประเภทและชนิดอาหารซึ่งจะต้องมีฉลากหรือเอกสารกำกับอาหาร รวมทั้งกำหนดข้อความในฉลากหรือเอกสารกำกับอาหารด้วยก็ได้

(๑๐) กำหนดวิธีการผลิต เครื่องมือ เครื่องใช้ในการผลิตและการเก็บรักษาอาหาร เพื่อป้องกันมิให้อาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย เป็นอาหารไม่บริสุทธิ์ ตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๑) กำหนดอาหารที่ห้ามผลิตเพื่อจำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย ทั้งนี้ จะกำหนดเงื่อนไขเพื่อการดังกล่าวไว้ด้วยก็ได้

(๑๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจำหน่ายอาหารตามประเภท หรือชนิดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๑๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขนส่ง และการเก็บรักษาอาหาร

(๑๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการโฆษณาอาหาร และข้อห้าม ในการโฆษณาอาหารที่เห็นว่า การโฆษณาอาจชักจูงประชาชนให้บริโภคอาหารนั้นในทางที่ไม่เหมาะสม หรือไม่ปลอดภัย หรือโดยไม่จำเป็น

(๑๕) กำหนดอาหารที่ห้ามโฆษณา โดยจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อการดังกล่าวไว้ด้วย ก็ได้

(๑๖) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจวิเคราะห์ทางวิชาการ ซึ่งอาหาร รวมทั้งเอกสารอ้างอิง

(๑๗) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจ การเก็บตัวอย่าง การยึด และการอายัด”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำแนะนำหรือความเห็นแก่รัฐมนตรีหรือเลขาธิการในเรื่องที่เกี่ยวกับนโยบาย และมาตรการการควบคุมและกำกับดูแลอาหารให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ให้คำแนะนำหรือความเห็นแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ให้คำแนะนำหรือความเห็นแก่รัฐมนตรีในการเพิกถอนใบสำคัญ การขึ้นทะเบียน

(๔) ให้ความเห็นชอบหรือคำแนะนำแก่เลขาธิการในการออกประกาศหรือระเบียบ ตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ให้ความเห็นชอบแก่ผู้อนุญาตในเรื่องการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต

(๖) ออกคำสั่ง ระเบียบ และประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่รัฐมนตรี

มอบหมาย

มาตรา ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับ แต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่รัฐมนตรี แต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับ

แต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการ ซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่ง เพื่อดำเนินงานต่อไป จนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๙ กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย

หรือหย่อนความสามารถ

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติ อาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการในหมวด ๒/๑ กระบวนการพิจารณา อนุญาตอาหาร อย่างน้อยต้องมีผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ผู้แทนสมาคม หรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้แทนสมาคมหรือผู้ประกอบการ การผลิต นำเข้าหรือจำหน่ายอาหาร เป็นอนุกรรมการ ทั้งนี้ ในคณะอนุกรรมการพิจารณากำหนด ค่าขึ้นบัญชีและค่าใช้จ่ายให้มีผู้แทนกระทรวงการคลังเป็นอนุกรรมการเพิ่มขึ้นด้วย”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิตอาหารเพื่อจำหน่ายในสถานที่ใด ๆ เว้นแต่ ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวง

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับการผลิตอาหารในสถานที่ที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนด และสถานที่ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ดังต่อไปนี้

(๑) อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะ ที่จัดไว้ เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จ และจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่น ก็ตาม เว้นแต่การผลิตอาหารเพื่อจำหน่ายในสถานที่ดังกล่าวที่เป็นการจำหน่ายในลักษณะขายส่ง ให้ขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งด้วย

(๒) สถานที่จำหน่ายอาหาร ณ ที่หรือทางสาธารณะ”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๔/๑ การผลิตอาหารเพื่อจำหน่ายในสถานที่ตามมาตรา ๑๔ (๑) ที่เป็นการจำหน่ายในลักษณะขายส่ง ให้ขอรับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง การขายส่งตามวรรคหนึ่งหมายความว่า การจำหน่ายให้แก่ผู้ซื้อหรือร้านค้า เพื่อนำไปจำหน่ายต่อ”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๖/๑ การเปลี่ยนแปลงแก้ไขใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ การเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการหรือรายละเอียด หรือการปฏิบัติอันผิดไปจากที่ได้รับอนุญาต จะกระทำมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขและการอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการหรือรายละเอียด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“ผู้รับอนุญาตซึ่งใบอนุญาตของตนสิ้นอายุไม่เกินหนึ่งเดือน จะยื่นคำขอต่ออายุ และขอผ่อนผันโดยแสดงเหตุผลในการที่ได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนด แต่การขอผ่อนผันไม่เป็นเหตุให้พ้นผิดตามมาตรา ๗๕/๒๐”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๒/๑ กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร มาตรา ๑๙/๑ มาตรา ๑๙/๒ มาตรา ๑๙/๓ มาตรา ๑๙/๔ และมาตรา ๑๙/๕ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“หมวด ๒/๑

กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร

มาตรา ๑๙/๑ ในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร นอกจากเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และเจ้าหน้าที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ได้รับมอบหมายให้ทำกิจการในหน้าที่และอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทำหน้าที่ในการประเมินเอกสารทางวิชาการ การตรวจวิเคราะห์ การตรวจสถานประกอบการ หรือการตรวจสอบ ทั้งในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหารของส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เพื่อให้กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหารเป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ บุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรดังกล่าวต้องได้รับการขึ้นบัญชีจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหารตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ค่าใช้จ่ายที่จะจัดเก็บจากผู้ยื่นคำขอในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหารตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายที่จะจัดเก็บต้องไม่เกินอัตราค่าใช้จ่ายสูงสุดตามมาตรา ๑๙/๓ (๒) โดยอาจยกเว้นค่าใช้จ่ายทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

มาตรา ๑๙/๒ ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการได้มาซึ่งผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศตามมาตรา ๑๙/๑

ประกาศตามวรรคหนึ่ง ต้องกำหนดคุณสมบัติ มาตรฐาน และการดำเนินงานของผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นอาจยกเว้นหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการได้มาซึ่งบุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

ค่าขึ้นบัญชีที่จะจัดเก็บจากผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ค่าขึ้นบัญชีที่จะจัดเก็บต้องไม่เกินอัตราค่าขึ้นบัญชีสูงสุดตามมาตรา ๑๙/๓ (๑) ทั้งนี้ อาจยกเว้นค่าขึ้นบัญชีทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

มาตรา ๑๙/๓ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ มีอำนาจประกาศกำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) อัตราค่าขึ้นบัญชีสูงสุดที่จะจัดเก็บจากผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๒) อัตราค่าใช้จ่ายสูงสุดที่จะจัดเก็บจากผู้ยื่นคำขอในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร

อัตราค่าขึ้นบัญชีสูงสุดและอัตราค่าใช้จ่ายสูงสุดตาม (๑) และ (๒) เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๙/๔ ค่าใช้จ่ายที่จัดเก็บตามมาตรา ๑๙/๑ วรรคสาม และค่าขึ้นบัญชีที่จัดเก็บตามมาตรา ๑๙/๒ วรรคสาม ให้เป็นเงินของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา หรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ทำกิจการในหน้าที่และอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาที่ได้จัดเก็บ แล้วแต่กรณี โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และให้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าตอบแทนบุคคล หน่วยงาน หรือองค์กร ที่ขึ้นบัญชีตามมาตรา ๑๙/๑

(๒) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการที่เป็นประโยชน์สาธารณะเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคด้านอาหาร

(๓) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ เพื่อพัฒนาระบบงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร และเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินการ

ในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร

(๔) ค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องและจำเป็นเกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ

ในกระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร และการติดตาม ตรวจสอบ หรือเฝ้าระวังอาหารตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๙/๕ การรับเงินตามมาตรา ๑๙/๑ วรรคสาม และมาตรา ๑๙/๒ วรรคสาม และการจ่ายเงินตามมาตรา ๑๙/๔ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ด้วยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้รับอนุญาตแจ้งต่อผู้อนุญาต และขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ เพื่อประโยชน์ในการส่งออก ผู้รับอนุญาตผลิตจะผลิตอาหารเพื่อส่งออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักรได้ โดยมีคุณภาพหรือมาตรฐาน การใช้วัตถุเจือปนอาหาร การใช้ภาชนะบรรจุ การแสดงฉลาก หรือรายละเอียดอื่น ๆ ตามมาตรฐานของต่างประเทศ หรือมาตรฐานระหว่างประเทศ แล้วให้รายงานผู้อนุญาตทราบ และต้องจัดเก็บเอกสารหรือหลักฐานเกี่ยวกับข้อกำหนดของประเทศผู้ซื้อหรือผู้สั่งซื้อ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ

การรายงานและการจัดเก็บเอกสารหรือหลักฐานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายอาหารที่ผลิตเพื่อการส่งออกตามวรรคหนึ่งในราชอาณาจักร”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) อาหารเสื่อมคุณภาพ”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความใน (๔) และ (๕) ของมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) อาหารที่มีฉลากเพื่อลวงผู้ซื้อให้เข้าใจผิดในเรื่องคุณภาพ ปริมาณ ประโยชน์ หรือลักษณะพิเศษอย่างอื่น หรือในเรื่องสถานที่หรือประเทศที่ผลิต

(๕) อาหารที่ผลิตขึ้นไม่ถูกต้องตามคุณภาพหรือมาตรฐานที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๖ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ถึงขนาดจากผลวิเคราะห์ปรากฏว่าส่วนประกอบที่เป็นคุณค่าทางอาหารขาดหรือเกินร้อยละสามสิบจากเกณฑ์ต่ำสุดหรือสูงสุด หรือแตกต่างจากคุณภาพหรือมาตรฐานที่ระบุไว้จนทำให้เกิดโทษหรืออันตราย”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๘ อาหารผิดมาตรฐาน ได้แก่ อาหารที่ไม่ถูกต้องตามคุณภาพหรือมาตรฐานที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๖ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) แต่ไม่ถึงขนาดดังที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๗ (๕)

มาตรา ๒๙ อาหารที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นอาหารเสื่อมคุณภาพ

(๑) อาหารที่หมดอายุหรือล่วงพ้นกำหนดเวลาในการบริโภคตามที่แสดงไว้ในฉลาก
(๒) อาหารที่มีการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพไปจากเดิมจนมีลักษณะไม่ควรแก่การบริโภค หรือเสื่อมสภาพตามเกณฑ์ที่เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๐ เพื่อประโยชน์แก่การควบคุมอาหาร ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าที่ดำเนินการไม่ถูกต้องตามที่ได้รับอนุญาต ดัดแปลง แกะไขสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า หรือสถานที่เก็บอาหาร ให้ถูกต้องตามที่ได้รับอนุญาต

(๒) ให้งดผลิตหรืองดนำเข้าซึ่งอาหารที่ผลิตหรือนำเข้าโดยไม่ได้รับอนุญาต

(๓) ให้งดผลิตหรืองดนำเข้าซึ่งอาหารควบคุมเฉพาะที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๓๑ อาหารควบคุมที่ไม่แจ้งรายการตามมาตรา ๓๗ หรืออาหารจัดแจ้งที่ไม่จัดแจ้งตามมาตรา ๔๒/๑

(๔) ให้งดผลิต งดนำเข้า หรืองดจำหน่ายซึ่งอาหารที่เป็นอาหารไม่บริสุทธิ์ตามมาตรา ๒๖ เป็นอาหารปลอมตามมาตรา ๒๗ เป็นอาหารผิดมาตรฐานตามมาตรา ๒๘ หรือเป็นอาหารเสื่อมคุณภาพตามมาตรา ๒๙ แล้วแต่กรณี

(๕) ให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานเพื่อแสดงว่าอาหารปลอดภัย ในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าอาหารใดอาจไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค ทั้งนี้ ให้ผู้อนุญาตดำเนินการพิจารณาสั่งการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

(๖) ให้งดผลิต งดนำเข้า หรืองดจำหน่ายอาหารในระหว่างดำเนินการตามคำสั่งใน (๕) ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค จนกว่าจะได้มีการพิจารณาสั่งการแล้วว่าอาหารนั้นปลอดภัย

(๗) ให้จัดเก็บหรือเรียกเก็บอาหารภายในระยะเวลาที่ผู้อนุญาตกำหนด เมื่อปรากฏผลการตรวจสอบว่าเป็นอาหารไม่บริสุทธิ์ตามมาตรา ๒๖ เป็นอาหารปลอมตามมาตรา ๒๗ เป็นอาหารผิดมาตรฐานตามมาตรา ๒๘ หรือเป็นอาหารเสื่อมคุณภาพตามมาตรา ๒๙ ทั้งนี้ การสั่งให้จัดเก็บและการจัดการกับอาหารที่สั่งให้จัดเก็บ การเรียกเก็บและการจัดการกับอาหารที่เรียกเก็บ

ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ และให้ผู้รับอนุญาตผลิต ผู้รับอนุญาตนำเข้า ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่าย เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย ในการดำเนินการดังกล่าว

(๘) ให้จัดเก็บหรือเรียกเก็บอาหารภายในระยะเวลาที่ผู้อนุญาตกำหนด เมื่อปรากฏแก่ผู้อนุญาตว่าเป็นอาหารที่ไม่ควรแก่การบริโภคหรือเป็นอาหารที่น่าจะเป็นอันตราย ต่อสุขภาพหรืออนามัยของประชาชน เพื่อเป็นการคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค ทั้งนี้ การสั่งให้จัดเก็บและการจัดการกับอาหารที่สั่งให้จัดเก็บ การเรียกเก็บและการจัดการกับ อาหารที่เรียกเก็บ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ และให้ผู้รับอนุญาตผลิต ผู้รับอนุญาตนำเข้า ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่าย เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าว”

มาตรา ๒๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๐/๑ ในหมวด ๔ การควบคุมอาหาร แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๓๐/๑ ในกรณีที่ปรากฏผลจากการตรวจสอบว่าอาหารใดเป็นอาหาร ไม่บริสุทธิ์ตามมาตรา ๒๖ เป็นอาหารปลอมตามมาตรา ๒๗ เป็นอาหารผิดมาตรฐานตามมาตรา ๒๘ หรือเป็นอาหารเสื่อมคุณภาพตามมาตรา ๒๙ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจประกาศผลการตรวจสอบ ให้ประชาชนทราบตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการโดยความเห็นชอบ ของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้ระบุข้อความดังต่อไปนี้ ไว้ในประกาศด้วย

(๑) ในกรณีที่ปรากฏตัวผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าโดยแน่ชัด ให้ระบุชื่อผู้ผลิตหรือผู้นำเข้า พร้อมทั้งชื่อ ประเภท ชนิดและลักษณะของอาหาร หรือภาชนะบรรจุหรือวัสดุสัมผัสอาหารนั้น และในกรณีที่อาหารหรือภาชนะบรรจุหรือวัสดุสัมผัสอาหารดังกล่าวมีชื่อทางการค้าหรือลำดับ ครั้งที่ผลิตหรือนำเข้า ให้ระบุชื่อทางการค้าและลำดับครั้งที่ผลิตหรือนำเข้านั้นด้วย ในกรณีที่พบ ผู้จำหน่ายให้ระบุชื่อผู้จำหน่ายและสถานที่จำหน่ายด้วยก็ได้

(๒) ในกรณีที่ปรากฏตัวผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าโดยแน่ชัดแต่ปรากฏตัวผู้จำหน่าย ให้ระบุชื่อผู้จำหน่ายและสถานที่จำหน่าย พร้อมทั้งชื่อ ประเภท ชนิดและลักษณะของอาหาร หรือภาชนะบรรจุหรือวัสดุสัมผัสอาหารนั้น และในกรณีที่อาหารหรือภาชนะบรรจุหรือวัสดุสัมผัส อาหารดังกล่าวมีชื่อทางการค้าหรือลำดับครั้งที่ผลิตหรือนำเข้า ให้ระบุชื่อทางการค้าและลำดับ ครั้งที่ผลิตหรือนำเข้านั้นด้วย

ในกรณีที่ปรากฏผลการตรวจสอบว่าอาหารใดเป็นอาหารที่ไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค หรือภาชนะบรรจุหรือวัสดุสัมผัสอาหารใดซึ่งเมื่อใช้กับอาหารจะไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค ให้ผู้อนุญาต ประกาศผลการตรวจสอบให้ประชาชนทราบ ทั้งนี้ ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในหมวด ๕ การขึ้นทะเบียนและการโฆษณาเกี่ยวกับ อาหาร มาตรา ๓๑ ถึงมาตรา ๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๕

อาหารควบคุมเฉพาะ อาหารควบคุม และอาหารจัดแจ้ง

มาตรา ๓๑ ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ ผู้ใดจะผลิต หรือนำเข้าซึ่งอาหารควบคุมเฉพาะ ต้องขึ้นทะเบียนอาหารนั้นต่อผู้อนุญาต และเมื่อได้รับใบสำคัญ การขึ้นทะเบียนแล้ว จึงจะผลิตหรือนำเข้าได้

การขอขึ้นทะเบียนและการออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๒ การขอขึ้นทะเบียนอาหารควบคุมเฉพาะตามมาตรา ๓๑ ต้องแจ้ง รายการหรือรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่ออาหาร

(๒) ชื่อผู้ผลิตและสถานที่ผลิตสำหรับอาหารที่ผลิตในประเทศ หรือชื่อผู้นำเข้า และสถานที่นำเข้า และชื่อผู้ผลิตและสถานที่ผลิตในต่างประเทศสำหรับอาหารนำเข้า แล้วแต่กรณี

(๓) รายการของวัตถุที่ใช้เป็นส่วนประกอบอาหาร ซึ่งระบุปริมาณของแต่ละรายการ

(๔) กรรมวิธีการผลิตเกี่ยวกับคุณภาพและความปลอดภัย

(๕) ภาชนะบรรจุและขนาดบรรจุ

(๖) ฉลาก

(๗) ผลการตรวจวิเคราะห์อาหารจากส่วนราชการ หรือจากหน่วยงาน

ที่คณะกรรมการกำหนด

(๘) รายการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการขอขึ้นทะเบียนตามที่ผู้อนุญาตกำหนด

มาตรา ๓๓ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งอาหารควบคุมเฉพาะ ตามมาตรา ๓๑ ต้องผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารควบคุมเฉพาะ ให้ตรงตามที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้

มาตรา ๓๔ การเปลี่ยนแปลงแก้ไขใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๓๑ การเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการหรือรายละเอียดที่แจ้งตามมาตรา ๓๒ หรือการปฏิบัติอันผิดไปจาก ที่ได้รับอนุญาต จะกระทำได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขและการอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการ หรือรายละเอียด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่มีความจำเป็น เพื่อประโยชน์แก่การควบคุมอาหาร เพื่อให้อาหารนั้นปลอดภัยในการบริโภค หรือเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค ผู้อนุญาต มีอำนาจสั่งให้แก้ไขการขึ้นทะเบียนได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๓๖ อาหารควบคุมเฉพาะใดที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้แล้ว หากภายหลังปรากฏว่า อาหารนั้นมีรายการหรือรายละเอียดไม่ตรงตามที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ เป็นอาหารปลอมตามมาตรา ๒๗ หรือเป็นอาหารที่ไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภคซึ่งไม่อาจแก้ไขได้ตามมาตรา ๓๕ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำ ของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้เพิกถอนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนนั้นได้ และให้ประกาศการเพิกถอน นั้นในราชกิจจานุเบกษา

คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๔๖/๒ มาใช้บังคับกับการจัดทำและการจัดส่งคำสั่ง เพิกถอนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๓๗ ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ ผู้ใดจะผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารควบคุม ต้องแจ้งรายการอาหารนั้นต่อผู้อนุญาต และเมื่อได้รับใบสำคัญการแจ้งรายการแล้ว จึงจะผลิตหรือนำเข้าได้

การขอแจ้งรายการและการออกใบสำคัญการแจ้งรายการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๘ การขอแจ้งรายการอาหารควบคุมตามมาตรา ๓๗ ต้องแจ้งรายการหรือรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่ออาหาร
- (๒) ชื่อผู้ผลิตและสถานที่ผลิตสำหรับอาหารที่ผลิตในประเทศ หรือชื่อผู้นำเข้าและสถานที่นำเข้า และชื่อผู้ผลิตและสถานที่ผลิตในต่างประเทศสำหรับอาหารนำเข้า แล้วแต่กรณี
- (๓) รายการของวัตถุที่ใช้เป็นส่วนประกอบอาหาร ซึ่งระบุปริมาณของแต่ละรายการ
- (๔) ผลการตรวจวิเคราะห์หาอาหารจากส่วนราชการ หรือจากหน่วยงานที่คณะกรรมการกำหนด

(๕) รายการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรขอแจ้งรายการตามที่ได้รับอนุญาตกำหนด

มาตรา ๓๙ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งอาหารควบคุมตามมาตรา ๓๗ ต้องผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารควบคุม ให้ตรงตามที่ได้แจ้งรายการไว้

มาตรา ๔๐ การเปลี่ยนแปลงแก้ไขใบสำคัญการแจ้งรายการตามมาตรา ๓๗ การเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการหรือรายละเอียดที่แจ้งตามมาตรา ๓๘ หรือการปฏิบัติอันผิดไปจากที่ได้รับอนุญาต จะกระทำได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขและกรอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการหรือรายละเอียด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่มีความจำเป็น เพื่อประโยชน์แก่การควบคุมอาหาร เพื่อให้อาหารนั้นปลอดภัยในการบริโภค หรือเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้แก้ไขการแจ้งรายการได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๔๒ อาหารควบคุมใดที่ได้แจ้งรายการไว้แล้ว หากภายหลังปรากฏว่าอาหารนั้นมีรายการหรือรายละเอียดไม่ตรงตามที่ได้แจ้งรายการไว้ เป็นอาหารปลอมตามมาตรา ๒๗ หรือเป็นอาหารที่ไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภคซึ่งไม่อาจแก้ไขได้ตามมาตรา ๔๑ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้เพิกถอนใบสำคัญการแจ้งรายการนั้นได้

ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๔๖/๒ มาใช้บังคับกับการจัดทำและการจัดส่งคำสั่งเพิกถอนใบสำคัญการแจ้งรายการตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๔๒/๑ ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ ผู้ใดจะผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารจดทะเบียน ต้องจดทะเบียนอาหารนั้นต่อผู้อนุญาต และเมื่อได้รับใบสำคัญการจดทะเบียนแล้ว จึงจะผลิตหรือนำเข้าได้

การขอจดทะเบียนและการออกใบสำคัญการจดทะเบียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๒/๒ การขอจดทะเบียนอาหารจดทะเบียนตามมาตรา ๔๒/๑ ต้องแจ้งรายการหรือรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่ออาหาร

(๒) ชื่อผู้ผลิตและสถานที่ผลิตสำหรับอาหารที่ผลิตในประเทศ หรือชื่อผู้นำเข้า และสถานที่นำเข้า และชื่อผู้ผลิตและสถานที่ผลิตในต่างประเทศสำหรับอาหารนำเข้า แล้วแต่กรณี

(๓) รายการของวัตถุที่ใช้เป็นส่วนประกอบอาหาร

(๔) รายการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการขอจดทะเบียนตามที่ยื่นอนุญาตกำหนด

มาตรา ๔๒/๓ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งอาหารจดทะเบียนตาม มาตรา ๔๒/๑ ต้องผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารจดทะเบียน ให้ตรงตามที่ได้จดทะเบียนไว้

มาตรา ๔๒/๔ การเปลี่ยนแปลงแก้ไขใบสำคัญการจดทะเบียนตามมาตรา ๔๒/๑ การเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการหรือรายละเอียดที่แจ้งตามมาตรา ๔๒/๒ หรือการปฏิบัติอันผิดไปจาก ที่ได้รับอนุญาต จะกระทำมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขและการอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการ หรือรายละเอียด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๒/๕ ในกรณีที่มีความจำเป็น เพื่อประโยชน์แก่การควบคุมอาหาร เพื่อให้ อาหารนั้นปลอดภัยในการบริโภค หรือเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค ผู้อนุญาตมีอำนาจ สั่งให้แก้ไขการจดทะเบียนได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๔๒/๖ อาหารจดทะเบียนใดที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว หากภายหลังปรากฏว่าอาหารนั้น มีรายการหรือรายละเอียดไม่ตรงตามที่ได้จดทะเบียนไว้ เป็นอาหารปลอมตามมาตรา ๒๗ หรือเป็นอาหาร ที่ไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภคซึ่งไม่อาจแก้ไขได้ตามมาตรา ๔๒/๕ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้เพิกถอน ใบสำคัญการจดทะเบียนนั้นได้

ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๔๖/๒ มาใช้บังคับกับการจัดทำและการจัดส่งคำสั่ง เพิกถอนใบสำคัญการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๔๒/๗ ให้ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งอาหารควบคุมเฉพาะ ตามมาตรา ๓๑ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งอาหารควบคุมตามมาตรา ๓๗ หรือผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งอาหารจดทะเบียนตามมาตรา ๔๒/๑ ต้องจัดให้มีเครื่องหมาย แสดงการขึ้นทะเบียน การแจ้งรายการ หรือการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี ที่ฉลากอาหาร

ลักษณะของเครื่องหมายและวิธีการแสดงเครื่องหมาย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๒/๘ ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ใบสำคัญการแจ้งรายการ หรือใบสำคัญ การจดทะเบียน แล้วแต่กรณี ให้ใช้ได้เท่าที่ใบอนุญาตผลิตหรือใบอนุญาตนำเข้ายังคงใช้ได้อยู่ เว้นแต่ ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ใบสำคัญการแจ้งรายการ หรือใบสำคัญการจดทะเบียน ที่ถูกสั่งเพิกถอน ตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๔๒ หรือมาตรา ๔๒/๖ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๒/๙ ในกรณีที่ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ใบสำคัญการแจ้งรายการ หรือใบสำคัญการจดทะเบียน สูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้รับอนุญาตแจ้งต่อผู้อนุญาต และขอรับใบแทน ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ใบแทนใบสำคัญการแจ้งรายการ หรือใบแทนใบสำคัญการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ใบแทนใบสำคัญการแจ้งรายการ หรือใบแทนใบสำคัญการจดทะเบียน และการออกใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ใบแทนใบสำคัญ การแจ้งรายการ หรือใบแทนใบสำคัญการจดทะเบียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข

ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๒/๑๐ ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ ผู้ใดจะผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารที่มีใช้อาหารควบคุมเฉพาะ อาหารควบคุม หรืออาหารจัดแจ้ง และประสงค์จะจัดให้มีเครื่องหมายแสดงการจัดแจ้งที่ฉลากอาหารนั้น ต้องจัดแจ้งอาหารนั้นตามมาตรา ๔๒/๑”

มาตรา ๒๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๕/๑ การโฆษณา มาตรา ๔๒/๑๑ ถึงมาตรา ๔๒/๑๘ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“หมวด ๕/๑

การโฆษณา

มาตรา ๔๒/๑๑ การโฆษณาอาหารต้องไม่ใช่ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค หรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ ไม่ว่าข้อความดังกล่าวนั้นจะเป็นข้อความที่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือลักษณะของอาหาร

ข้อความดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคหรือเป็นข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม

(๑) ข้อความที่เป็นความเท็จหรือเกินความจริง

(๒) ข้อความที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับอาหาร ไม่ว่าจะกระทำโดยใช้หรืออ้างอิงรายงานทางวิชาการ สถิติ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันไม่เป็นความจริง หรือเกินความจริงหรือไม่ก็ตาม

(๓) ข้อความที่แสดงสรรพคุณอันทำให้เข้าใจว่าสามารถบำบัด บรรเทา รักษา หรือป้องกันโรคหรืออาการของโรค

(๔) ข้อความที่ทำให้เข้าใจว่ามีสรรพคุณบำรุงกาม หรือเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์

(๕) ข้อความที่เป็นการสนับสนุนโดยตรงหรือโดยอ้อมให้มีการกระทำผิดกฎหมาย หรือศีลธรรม หรือนำไปสู่ความเสื่อมเสียในวัฒนธรรมของชาติ

(๖) ข้อความที่จะทำให้เกิดความแตกแยกหรือเสื่อมเสียความสามัคคีในหมู่ประชาชน

(๗) ข้อความที่จะทำให้เข้าใจว่ามีวัตถุใดในอาหารหรือเป็นส่วนประกอบของอาหาร ซึ่งความจริงมีวัตถุหรือส่วนประกอบนั้นในอาหารไม่เท่าที่เข้าใจตามที่โฆษณา

(๘) ข้อความที่อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดหรือไม่เข้าใจลักษณะหรือวิธีการบริโภคอาหาร

(๙) ข้อความที่เป็นการรับรองหรือยกย่องคุณประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณของอาหารโดยใช้บุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข หรือผู้ที่อ้างหรือแสดงตนเป็นบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข เป็นผู้โฆษณา

(๑๐) ข้อความอย่างอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๒/๑๒ ผู้ใดประสงค์จะโฆษณาคุณประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณของอาหาร ต้องได้รับใบอนุญาตโฆษณาจากผู้อนุญาต

การขออนุญาตโฆษณาและการออกใบอนุญาตโฆษณา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ผู้อนุญาต

จะกำหนดเงื่อนไขเฉพาะในการโฆษณาและจำกัดการใช้สื่อโฆษณาไว้ด้วยก็ได้

ใบอนุญาตโฆษณาให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ผู้ได้รับอนุญาตโฆษณาตามวรรคหนึ่ง ต้องโฆษณาตามรายละเอียดและเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น

มาตรา ๔๒/๑๓ ในกรณีที่ใบอนุญาตโฆษณาสูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้รับอนุญาตโฆษณาแจ้งต่อผู้อนุญาตและขอรับใบแทนใบอนุญาตโฆษณาภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาตโฆษณา และการออกใบแทนใบอนุญาตโฆษณา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๒/๑๔ ในกรณีที่ผู้อนุญาตเห็นว่าการโฆษณาอาหารใดฝ่าฝืนประกาศที่ออกตามมาตรา ๖ (๑๔) หรือ (๑๕) หรือฝ่าฝืนมาตรา ๔๒/๑๑ หรือมาตรา ๔๒/๑๒ ผู้อนุญาตมีอำนาจออกคำสั่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา

(๒) ห้ามการใช้ข้อความหรือวิธีการบางอย่างที่ปรากฏในการโฆษณา

(๓) ให้ระงับการโฆษณาและวิธีการในการโฆษณานั้นตามเงื่อนไขที่ผู้อนุญาตกำหนด

(๔) ให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของประชาชนที่อาจเกิดขึ้นตามหลักเกณฑ์

วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในการออกคำสั่งตาม (๔) ให้ผู้อนุญาตคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนประกอบกับความสุจริตในการกระทำของผู้ทำการโฆษณาด้วย

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุลบล้างความผิดที่ได้กระทำไปแล้ว

มาตรา ๔๒/๑๕ ผู้อนุญาตอาจมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตโฆษณาได้ เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตโฆษณาไม่ดำเนินการตามคำสั่งของผู้อนุญาตตามมาตรา ๔๒/๑๔ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๔๖/๒ มาใช้บังคับแก่การจัดทำและการจัดส่งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตโฆษณาด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๔๒/๑๖ เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้ผู้รับอนุญาตผลิต ผู้รับอนุญาตนำเข้า ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่าย งดผลิต งดนำเข้า หรืองดจำหน่ายอาหารที่คณะกรรมการเห็นว่าไม่มีคุณประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณตามที่โฆษณา

มาตรา ๔๒/๑๗ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณาเป็นความเท็จหรือเกินความจริงตามมาตรา ๔๒/๑๑ วรรคสอง (๑) ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้ผู้รับอนุญาตโฆษณา ผู้ทำการโฆษณา ผู้รับอนุญาตผลิต ผู้รับอนุญาตนำเข้า ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่าย ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่แสดงว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณานั้นเป็นความจริงหรือไม่เกินความจริงให้ผู้อนุญาต เพื่อพิจารณาวินิจฉัย ทั้งนี้ ให้ผู้อนุญาตดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค ในระหว่างการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ผู้อนุญาตอาจสั่งระงับการโฆษณาจนกว่าจะได้มีการวินิจฉัยแล้วว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณานั้นเป็นความจริงหรือไม่เกินความจริง

ถ้าบุคคลตามวรรคหนึ่งผู้ใดไม่ดำเนินการพิสูจน์ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่ผู้อนุญาตกำหนด หรือผู้อนุญาตเห็นว่าผู้นั้นไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณา

เป็นความจริงหรือไม่เกินความจริงตามที่กล่าวอ้าง ให้ถือว่าผู้นั้นได้รู้หรือควรได้ว่าข้อความนั้น เป็นความจริงหรือเกินความจริง และให้ผู้อนุญาตออกคำสั่งตามมาตรา ๔๒/๑๔

มาตรา ๔๒/๑๘ เพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองประชาชน ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ประกาศผลการตรวจสอบการโฆษณาอาหารที่ฝ่าฝืนประกาศซึ่งออกตาม มาตรา ๖ (๑๔) หรือ (๑๕) หรือฝ่าฝืนมาตรา ๔๒/๑๑ หรือมาตรา ๔๒/๑๒ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒) เรียกเก็บหรือดำเนินการกับสื่อโฆษณาที่ฝ่าฝืนประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๖ (๑๔) หรือ (๑๕) หรือฝ่าฝืนมาตรา ๔๒/๑๑ หรือมาตรา ๔๒/๑๒ จากผู้รับอนุญาตโฆษณาหรือผู้ทำ การโฆษณา หรือสั่งให้ผู้รับอนุญาตโฆษณาหรือผู้ทำการโฆษณาจัดเก็บสื่อโฆษณาของตนคืนภายใน ระยะเวลาที่กำหนด และให้ทำลายสื่อโฆษณาดังกล่าวเสีย หรือจัดการตามควรแก่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ และให้ผู้รับอนุญาตโฆษณาหรือผู้ทำการโฆษณาเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าว”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความใน (๔) และ (๕) ของมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติ อาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) ยืดหรืออายัดอาหาร ภาชนะบรรจุ หรือวัตถุสัมผัสอาหารที่สงสัยว่า อาจไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค หรือเป็นอาหารที่ไม่ควรแก่การบริโภค เพื่อตรวจพิสูจน์

(๕) ยืดหรืออายัดอาหารไม่บริสุทธิ์ อาหารปลอม อาหารผิดมาตรฐาน หรืออาหาร เสื่อมคุณภาพ”

มาตรา ๒๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖) ของมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติ อาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๖) ยืดหรืออายัดภาชนะบรรจุหรือวัตถุสัมผัสอาหารที่ไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค หรือที่มีลักษณะไม่ถูกต้องตามคุณภาพหรือมาตรฐานที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๖ (๘)”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ สิ่งที่ยืดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๓ (๒) (๔) (๕) และ (๖) หรือนำมา ตามมาตรา ๔๓ (๓) ให้ตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข และให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งทำลาย หรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ เมื่อปรากฏว่า

(๑) ไม่ปรากฏเจ้าของ หรือไม่มีผู้มาแสดงตัวเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองภายใน เก้าสิบวันนับแต่วันที่ไต่สวนหรืออายัด

(๒) ในกรณีที่ไม่มี การดำเนินคดีและผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอคืน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่งจากผู้อนุญาตว่าไม่มีการดำเนินคดี

(๓) ในกรณีที่มีการดำเนินคดี โดยผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบ หรือพนักงาน อัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่ได้พิพากษาให้รับ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครอง

มิได้ร้องขอคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้ชำระค่าปรับ หรือวันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่สื่อโฆษณาและสิ่งอื่นใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่ ได้ตรวจพิสูจน์แล้วว่าไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย”

มาตรา ๒๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๔๔/๑ ในกรณีที่มีการดำเนินคดี โดยผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบ หรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่ได้พิพากษาให้รับ และผู้เป็นเจ้าของ หรือผู้ครอบครองร้องขอคืนสิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๓ (๒) (๔) (๕) และ (๖) ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้ชำระค่าปรับ หรือวันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี ให้ดำเนินการตามระเบียบที่เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในหมวด ๗ การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอน ใบอนุญาต มาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๗

การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๔๖ เมื่อปรากฏต่อผู้อนุญาตว่าผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม พระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือประกาศซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือในกรณีที่ปรากฏผล จากการตรวจพิสูจน์ว่าอาหารซึ่งผลิตโดยผู้รับอนุญาตผู้ใดเป็นอาหารไม่บริสุทธิ์ตามมาตรา ๒๖ เป็นอาหารปลอมตามมาตรา ๒๗ เป็นอาหารผิดมาตรฐานตามมาตรา ๒๘ เป็นอาหารเสื่อมคุณภาพ ตามมาตรา ๒๙ เป็นอาหารที่ไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภคหรือภาชนะบรรจุหรือวัสดุสัมผัสอาหารใดซึ่งเมื่อ ใช้อับอาหารแล้วไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่ง พักใช้ใบอนุญาตได้โดยมีกำหนดครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน หรือในกรณีที่มีการฟ้องผู้รับอนุญาตต่อ ศาลว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้รอคำพิพากษาอันถึงที่สุดก็ได้ ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอาจสั่งยกเลิกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ก่อนถึงกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งได้ ถ้าภายหลังปรากฏว่าผู้รับอนุญาตได้ปรับปรุงแก้ไขหรือได้ปฏิบัติ โดยถูกต้องแล้ว

มาตรา ๔๖/๑ ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจสั่งเพิกถอน ใบอนุญาตในกรณีหนึ่งกรณีใด ดังต่อไปนี้

(๑) มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้รับอนุญาตกระทำความผิดตามมาตรา ๒๕ (๑) หรือ (๒)

(๒) ผู้รับอนุญาตได้กระทำความผิดและเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๖

แล้วมากระทำความผิดในเหตุอย่างเดียวกันอีกภายในสามปีนับแต่วันถูกพักใช้ใบอนุญาต

ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตนั้นอีกไม่ได้จนกว่า จะพ้นสองปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๔๖/๒ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบตัวผู้รับอนุญาตหรือผู้รับอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่ง ให้ปิดคำสั่งดังกล่าวไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า สถานที่จำหน่าย หรือสถานที่ทำการของผู้รับอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับอนุญาตได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง

มาตรา ๔๖/๓ เมื่อผู้อนุญาตมีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตแล้ว ให้ถือว่าการผลิต นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี นับแต่วันที่ผู้รับอนุญาตทราบคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้น”

มาตรา ๓๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๗/๑ การอุทธรณ์ มาตรา ๔๖/๔
มาตรา ๔๖/๕ และมาตรา ๔๖/๖ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“หมวด ๗/๑
การอุทธรณ์

มาตรา ๔๖/๔ ในกรณีที่ผู้อนุญาตไม่ออกใบอนุญาต ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ไม่อนุญาตให้ย้ายสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้าหรือสถานที่เก็บอาหาร หรือไม่ออกใบอนุญาตโฆษณา ผู้ขออนุญาต ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต หรือผู้ขออนุญาตย้ายสถานที่ที่มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบการแจ้งการไม่ออกใบอนุญาต การไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต หรือการไม่อนุญาตให้ย้ายสถานที่ แล้วแต่กรณี

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ก่อนที่รัฐมนตรีจะมี คำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคสอง รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางก่อนได้ เมื่อมีคำขอของผู้อุทธรณ์

มาตรา ๔๖/๕ ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาตโฆษณาเพิกถอนใบสำคัญการแจ้งรายการ หรือเพิกถอนใบสำคัญการจดทะเบียน มีสิทธิอุทธรณ์ เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตโฆษณา คำสั่งเพิกถอนใบสำคัญการแจ้งรายการ หรือคำสั่งเพิกถอนใบสำคัญการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตโฆษณา คำสั่งเพิกถอนใบสำคัญการแจ้งรายการ หรือคำสั่งเพิกถอนใบสำคัญการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๖/๖ การพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๖/๔ และมาตรา ๔๖/๕ ให้รัฐมนตรีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์”

มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความในหมวด ๘ บทกำหนดโทษ มาตรา ๔๗ ถึงมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๘
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๖ (๑) (๔) (๑๒) หรือ (๑๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๔๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๖ (๒) (๖) (๗) หรือ (๑๖) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๔๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๖ (๓) หรือ (๑๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๕๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๖ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๖ (๘) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๖ (๙) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท

มาตรา ๕๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๖ (๑๑) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสองปี และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

มาตรา ๕๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๖ (๑๔) หรือ (๑๕) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๑๓ หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง หรือผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔/๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ ผู้ใดผลิตหรือนำเข้าซึ่งอาหารเฉพาะคราวโดยมิได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ (๑) หรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๕๘ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖/๑ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๕๙ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๓ มาตรา ๔๒/๗ มาตรา ๔๒/๙ หรือมาตรา ๔๒/๑๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๖๐ ผู้รับอนุญาตผลิตเพื่อการส่งออกผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ได้นำอาหารควบคุมเฉพาะที่ผลิตขึ้นเพื่อการส่งออกไปจำหน่าย

นอกราชอาณาจักรมาจำหน่ายในราชอาณาจักร อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ วรรคสาม

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ได้นำอาหารควบคุมที่ผลิตขึ้นเพื่อการส่งออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักร

มาจำหน่ายในราชอาณาจักร อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ได้นำอาหารจัดแจ้งที่ผลิตขึ้นเพื่อการส่งออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักร

มาจำหน่ายในราชอาณาจักร อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับ

ไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี

และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๖๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ (๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๖๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ (๔) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท

มาตรา ๖๕ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง

ของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๓๐ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๖๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๓๐ (๒) (๓) (๔)

หรือ (๖) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินห้าพันบาท

ตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๖๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๓๐ (๕)

ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๖๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๓๐ (๗)

ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอดเวลา

ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว

ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๓๐ (๘) ต้องระวางโทษ

ปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินสามพันบาทตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติตาม

คำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๖๙ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑

วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐ ผู้ใดจำหน่ายอาหารควบคุมเฉพาะที่มีได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๓๑

ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๗๑ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าผู้ใดผลิตหรือนำเข้าอาหาร

ควบคุมเฉพาะไม่ตรงตามที่ได้ขึ้นทะเบียนอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุก

ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ไม่เกินหนึ่งพันบาทตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๗๕/๑๑ ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือจำหน่ายอาหารจัดแจ้งที่ผู้อนุญาตสั่งเพิกถอน ใบสำคัญการจดทะเบียนตามมาตรา ๔๒/๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน ห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕/๑๒ ผู้ใดโฆษณาอาหารโดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๒/๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕/๑๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๒/๑๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕/๑๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๔๒/๑๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๗๕/๑๕ ผู้รับอนุญาตผลิต ผู้รับอนุญาตนำเข้า ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๔๒/๑๖ ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับเป็นรายวันอีกวันละ ไม่เกินห้าพันบาทตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๗๕/๑๖ ผู้รับอนุญาตโฆษณา ผู้ทำการโฆษณา ผู้รับอนุญาตผลิต ผู้รับอนุญาตนำเข้า ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่าย ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตาม มาตรา ๔๒/๑๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๔๒/๑๗ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอดเวลา ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๗๕/๑๗ ผู้รับอนุญาตโฆษณาหรือผู้ทำการโฆษณาผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ของผู้อนุญาตซึ่งสั่งตามมาตรา ๔๒/๑๘ (๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และปรับ เป็นรายวันอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๗๕/๑๘ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๓ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๗๕ หรือมาตรา ๗๕/๕ เป็นการกระทำความผิดโดยจำหน่ายปลีกให้แก่ ผู้บริโภคโดยตรง ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่น บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่ถ้าผู้นั้นกระทำความผิดอีกภายในหกเดือนนับแต่วันที่ได้กระทำความผิด ครั้งก่อน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕/๑๙ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ หรือมาตรา ๗๕/๑๑ เป็นการกระทำความผิดโดยจำหน่ายปลีกให้แก่ผู้บริโภคโดยตรง ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท แต่ถ้าผู้นั้นกระทำความผิดอีกภายในหกเดือน นับแต่วันที่ได้กระทำความผิดครั้งก่อน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๗๕/๒๐ ผู้รับอนุญาตผู้ใดยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายหลังที่ใบอนุญาต สิ้นอายุแต่ภายในเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๘ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับเป็นรายวันวันละ ไม่ต่ำกว่าห้าร้อยบาทแต่ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังไม่ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต

มาตรา ๗๕/๒๑ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้

ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนพบว่าผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งและผู้นั้นยินยอม ให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ”

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้อัตราราคาธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๓๔ ใบอนุญาตผลิตอาหารที่ออกตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ

ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งซึ่งประสงค์จะประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนั้น ต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ก่อนใบอนุญาตเดิมสิ้นอายุ และเมื่อยื่นคำขอแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้ จนกว่าผู้อนุญาตได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๓๕ ให้ผู้ผลิตอาหารซึ่งได้รับเลขสถานที่ผลิตอาหารที่แสดงบนฉลาก ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา ๖ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งประสงค์จะประกอบกิจการนั้นต่อไป ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ยังคงผลิตอาหารต่อไปได้จนกว่าผู้อนุญาต ได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๓๖ ในระหว่างที่รัฐมนตรียังไม่ได้ประกาศกำหนดอาหารควบคุมเฉพาะ ตามมาตรา ๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้อาหารควบคุมเฉพาะที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๖ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นอาหารควบคุมเฉพาะตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้และให้ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับอาหารที่ออกตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งให้เลขสารบบอาหารที่แสดงบนฉลาก ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา ๖ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ สำหรับอาหารควบคุมเฉพาะ ยังคงใช้ได้ต่อไป

เมื่อรัฐมนตรีได้ประกาศกำหนดอาหารควบคุมเฉพาะตามมาตรา ๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้ผู้รับอนุญาตผลิตเพื่อจำหน่ายหรือผู้รับอนุญาตนำเข้าเพื่อจำหน่ายซึ่งอาหารควบคุมเฉพาะตามวรรคหนึ่ง

ได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่ออกใบสำคัญการจดทะเบียน

มาตรา ๓๙ ให้ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าซึ่งอาหารที่มีโซ่อาหารควบคุมเฉพาะอาหารควบคุม หรืออาหารจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ที่ได้รับเลขสารบบอาหารที่แสดงบนฉลากสำหรับอาหารดังกล่าว ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา ๖ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และประสงค์จะแสดงเลขสารบบอาหารนั้นต่อไป ต้องยื่นคำขอรับใบสำคัญการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าผู้อนุญาตได้แจ้งให้ทราบถึงการไม่ออกใบสำคัญการจดทะเบียน

มาตรา ๔๐ ให้ผู้ได้รับอนุญาตโฆษณาอาหารตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และประสงค์จะใช้โฆษณานั้นต่อไป ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตโฆษณาตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในกรณีที่มีการได้รับอนุญาตโฆษณาอาหารตามวรรคหนึ่งเป็นการได้รับอนุญาตในปีที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และประสงค์จะใช้โฆษณานั้นต่อไป ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตโฆษณาตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๑ บรรดาคำขออนุญาต คำขอขึ้นทะเบียนตำรับอาหาร คำขอประเมินเอกสารวิชาการ หรือคำขอใด ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือเป็นคำขอตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม ในกรณีที่คำขอใดแตกต่างไปจากคำขอตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้

มาตรา ๔๒ ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของอาหารควบคุมเฉพาะตามมาตรา ๖ (๒) อาหารควบคุมตามมาตรา ๖ (๓) และอาหารจดทะเบียนตามมาตรา ๖ (๔) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๓ กฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ได้ออกตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบตามวรรคหนึ่ง ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๔๔ ประกาศที่ออกตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๗๗/๒๕๕๙ เรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการพิจารณาอนุญาตผลิตภัณฑ์สุขภาพ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ ในส่วนที่เกี่ยวกับอาหาร ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้นำมาใช้บังคับแก่กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร ตามบทบัญญัติของหมวด ๒/๑ กระบวนการพิจารณาอนุญาตอาหาร แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว ให้ประกาศที่ออกตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๗๗/๒๕๕๙ เรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการพิจารณาอนุญาตผลิตภัณฑ์สุขภาพ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ ในส่วนที่เกี่ยวกับอาหารเป็นอันยกเลิก

มาตรา ๔๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑)	ใบอนุญาตผลิตอาหาร	ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐ บาท
(๒)	ใบอนุญาตผลิตอาหารเป็นการเฉพาะคราว	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๓)	ใบอนุญาตนำเข้าอาหาร	ฉบับละ	๒๐๐,๐๐๐ บาท
(๔)	ใบอนุญาตนำเข้าอาหารเป็นการเฉพาะคราว	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
(๕)	ใบอนุญาตโฆษณาอาหาร	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๖)	ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน	ฉบับละ	๕๐,๐๐๐ บาท
(๗)	ใบสำคัญการแจ้งรายการ	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
(๘)	ใบสำคัญการจดทะเบียน	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๙)	การต่ออายุใบอนุญาตเท่ากับค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประเภทนั้น ๆ แต่ละฉบับ		

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมอาจกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกัน โดยคำนึงถึงชนิด กลุ่ม ประเภทของอาหาร ขนาดและกิจการของผู้ประกอบการ และประเภทของการแก้ไขเปลี่ยนแปลง

ร่างพระราชบัญญัติอาหาร (ฉบับที่...) พ.ศ. สำหรับปรับปรุงกฎหมาย